

[Aagaard]

ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte følgende bemærkninger:

Kartoffelkuren var noget makværk, siger hr. Jens Thoft, som er ordfører for forslagsstillerne, i sin skriftlige fremsættelse af dette lovforslag. Det er en opfattelse, vi ikke deler i Det Konservative Folkeparti.

Den økonomiske udvikling siden kartoffelkurens vedtagelse har på de berørte områder været særdeles positiv. Vi ved alle – og det er allerede nævnt – at hovedformålet med kartoffelkuren var at få bremset den kraftige udvikling i det private forbrug og tilsvarende at øge den private opsparing. Forbrugsudviklingen og opsparingskvoten siden fortæller, at kuren har virket efter sin hensigt. Forbruget er faldet, og opsparingen er steget endda meget kraftigt. Som underdirektør Peter Engberg Jensen dokumenterer i decembernummeret af bladet Erhvervsinformation, er der sket en markant ændring i befolkningens opfattelse af, om opsparing kan betale sig, eller store forbrugsdispositioner kan betale sig. Ændringen går heldigvis i den rigtige retning; befolkningen er ved at have den opfattelse, at det kan betale sig at spare op, før man kaster sig ud i indkøb af større forbrugsgoder. Derfor er kartoffelkuren ikke noget makværk; den har allerede virket efter sin hensigt.

Men vi vil da ærligt erkende, at kuren er forbundet med nogle administrative problemer. Disse problemer har dog ikke en sådan størrelse, at vi på nogen måde kan være med til at konkludere, at kuren ikke burde have været gennemført. Når SF foreslår, at bagatelgrænsen skal hæves fra 50 kr. til 500 kr., er det muligt, at det vil give en administrativ lettelse, men til gengæld vil kurens effekt blive stærkt begrænset.

Med disse bemærkninger vil vi afvise SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hr. Aagaards bemærkning om, at han ville benægte, at kartoffelkurens renteaftgift er noget makværk, synes jeg trænger til en yderligere kommentar.

Vi har fra starten af fra Socialdemokratiets side være enige i, at man skal have mekanismer til at begrænse det lånefinansierede forbrug, så sigtet har vi jo meget langt været enige i. Derfor

fastholder det forslag, vi har fremsat, også dette sigte, således at vi har opretholdt mekanismen fuldt ud i forhold til fremtiden.

Men mener hr. Aagaard ikke, at det er uholdbart, at mennesker, der har disponeret ens, behandles forskelligt? To familier, der bor ved siden af hinanden, har købt ens rækkehus. Den ene, der har optaget lån med pant i fast ejendom med 8 års løbetid, er friholdt. De naboer, der bor ved siden af, har optaget et tilsvarende lån i fast ejendom med løbetid på over 8 år, men har et andet pengeinstitut, som i stedet for bruger kassekreditlignende vilkår, de er omfattet.

Mener hr. Aagaard ikke, at vi skylder at få rettet op på det, men at vi skal fastholde det lånebegrænsende i forslaget? Mener hr. Aagaard ikke, at vi skylder at få systemet skruet sådan sammen, at det kan administreres? Mener hr. Aagaard ikke, at vi af retssikkerhedsårsager er nødt til at lave det sådan, at folk ikke kommer til at snyde i skat uden at ville det, fordi de ikke kan finde ud af det? Mener hr. Aagaard ikke, at det er noget makværk, hvis det er sådan, at borgere med god vilje kommer til at snyde i skat, altså god vilje til at opgive rigtige oplysninger?

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Med ordet makværk har jeg udelukkende henholdt mig til bemærkningerne fra SF, og da det også er SF's forslag, vi debatterer, har jeg med vilje ikke villet tage hul på det forslag fra Socialdemokratiet, som vi senere kommer til at debattere.

Der skal dog ikke være nogen som helst tvivl om, at vi også fra konservativ side lægger meget stor vægt på, at retssikkerheden er så høj, som den på nogen måde kan blive, og det eksempel, som hr. Stavad nævnte her, var jo netop baggrunden for, at man sagde ved lovforslagets vedtagelse fra regeringspartierne side og i Det Radikale Venstre, at man havde muligheden for i den resterende periode af 1986 at ændre på de lån, man tidligere havde fået, f.eks. optagelsen af de to låntyper, som hr. Stavad nævnte, herunder den kassekreditfinansierede husfinansiering. Ydermere har man jo med forslaget for 1987 fået muligheden for, at den renteaftgift, man så skulle betale, kunne bruges til ens egen pensionsopsparing, altså ikke en ny skat.